

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор Одеського державного
аграрного університету

голова приймальної комісії

проф. Михайло БРОШКОВ

« 28 »

2024 р.

ПРОГРАМА

ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

пільгових категорій вступників

з української мови

ОДЕСА-2024

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови призначена для осіб, які вступають до Одеського державного аграрного університету на перший курс навчання за результатами індивідуальних усних співбесід відповідно до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2024 році, затвердженому наказом Міністерства освіти і науки України від 06 березня 2024 року № 266, зареєстрованого 14 березня 2024 року у Міністерстві юстиції України за номером 379/41724.

Програму індивідуальної усної співбесіди з української мови розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 5-9 класів (затверджено Наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 р. № 804); програм для профільного навчання учнів 10-11 класів, розроблених на підставі Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1392), з урахуванням Державного стандарту початкової загальної освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 20.04.2011 р. № 462), Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти (2003), «Рекомендацій Європейського Парламенту та Ради Європи» (2006), програми із української мови для 5-9 класів для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання (2012-2015, зі змінами 2017 р.), відповідно до Концепції профільного навчання в старшій школі (наказ Міністерства освіти і науки від 21.10.2013 р. № 1456), положень концепції «Нова українська школа» (2016 р.), Типового навчального плану для 10-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів (проект) (2017); Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови і літератури, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, 2018 р. (наказ Міністерства освіти і науки України № 696 від 26.06.2018 р.).

ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ І ТЕМ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу
1 Фонетика. Графіка. Орфоенія. Орфографія	<p>Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок.</p> <p>Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів.</p> <p>Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.</p>
2.Лексикологія. Фразеологія	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова.</p> <p>Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми.</p> <p>Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика.</p> <p>Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова.</p> <p>Професійна, діалектна, розмовна лексика.</p> <p>Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми</p>
3. Будова слова. Словотвір	<p>Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.</p>

<p>4. Морфологія 4.1. Іменник</p>	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)</p>
<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників</p>
<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат</p>
<p>4.4. Займенник</p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників</p>

<p>4.5. Дієслово</p>	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>
<p>4.6. Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>
<p>4.7. Службові частини мови</p>	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>
<p>4.8. Вигук</p>	<p>Вигук як частина мови. Правопис вигуків</p>

5. Синтаксис 5.1.Словосполучення.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
5.2.1.Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.
5.2.2.Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот
5.2.3.Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні
5.2.5.Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.
5.2.5.1. Складносурядне: речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні.

	Розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопірядне речення.	Складнопірядне речення: його будова. Головна й пірядна частини. Пірядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопірядному реченні. Основні види пірядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопірядні речення з кількома пірядними, розділові знаки в них.
5.2.5.3.Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.
5.2.5.4.Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.
5.3.Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.
7.Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності. Адресант і адресат мовлення. Монологічне й діалогічне мовлення. Усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. М. Українська мова і література: Довідник. Завдання в тестовій формі: І ч. / О.М. Авраменко, М.Б. Блажко. – 5-те видання; змінене й доповнене. – К.: Грамота, 2015. 560 с.
2. Кіраль С. С., Єременко О.В., Чухліб Т. М. «Як парость виноградної лози ...»: Посібник з української мови і літератури для вступників до вищих навчальних закладів. – К.: ІВЦ Держкомстату України, 2002. – 139 с.
3. Кіраль С.С., Єременко О.В., Чухліб Т.М. Українська мова та література: Посібник для абітурієнтів. К.: Видавництво Держкомстату України, 2001. – 75 с.
4. Олійник О. Б., Шинкарук В. Д., Гребницький Г. М. Граматика української мови. Навчальний посібник. – К.: Кондор, 2007. – 544 с.
5. Пентилюк М. І., Іващенко О. В. Українська мова: Підручник-комплекс / М. І. Пентилюк, О. В. Іващенко. – К. : Ленвіт, 2001. – 352 с.
6. Плющ М. Я., Бевзенко С. П., Грипас Н. Я. Сучасна українська літературна мова: Підручник / М. Я. Плющ, С. П. Бензенко, Н. Я. Грис та ін – К. Вища шк., 2003. 430 с.
7. Пономарів О. Д. Сучасна українська мова: Підручник. – К.: Либідь, 2001. – 400 с.
8. Слинько І. І., Гуйванюк Н. В., Кобилянська М. Ф. Синтаксис сучасної української мови: Проблемні питання. – К.: В. шк., 1994, – С. 279-285.
9. Семенюк Г. Ф., Ткачук М. П., Ковальчук О. Г. Українська література: Підруч. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Освіта, 2006. – 512 с.
10. Степанишин Б. І. Українська література: Підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Арт-освіта, – 2001. – 336 с.
11. Українська мова. Зовнішнє оцінювання: Навчальний посібник з підготовки до зовнішнього оцінювання учнів загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: УЦОЯО, 2007. – 52 с.
12. Українська мова: Енциклопедія / редкол.: Русанівський В. М. (співголова), Тараненко О. О., Зяблок М. П. та ін. – [2-ге вид.]. – К. : Вид-во «Укр. енцикл-я» ім. М. П. Бажана, – 2004. – 824 с.
13. Український правопис: / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Інститут української мови. – К.: Наук. думка, 2012. – 288 с.

14. Хропко П. П. Українська література: Підруч. для 10 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Школяр, – 2005. – 528 с.
15. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови. – К.: Освіта, 2005. – 208 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Бібліотека Літера. – Режим доступу – <http://ukrlitera.ru/>
2. Бібліотека української літератури. Режим доступу: <http://www.ukrlib.com.ua/>
3. Електронна бібліотека української літератури. – Режим доступу : <http://www.utoronto.ca/elul/>
4. Ізборник. Історія України IX-XVIII ст. Першоджерела та інтерпретації. – Режим доступу : <http://itopys.org.ua/>
5. Поетика: Бібліотека української поезії. – Режим доступу : <http://poetyka.uazone.net/>
6. Українська шара. – ЛІТЕРА-Електронна бібліотека. – Режим доступу : <http://litera-ua.livejournal.com/>
7. Український центр: освітньо-інформаційний ресурс. Режим доступу – <http://www.ukrcenter.com/library/default.asp>

до Програми індивідуальної усної співбесіди
з української мови для вступу до ОДАУ в 2024 році

ПЕРЕЛІК

питань для індивідуальної усної співбесіди з української мови

1. Фонетика. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв.
2. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів.
3. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення).
4. Правила вживання апострофа.
5. Правопис великої літери.
6. Правопис префіксів.
7. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках.
8. Правопис не з різними частинами мови
9. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова.
10. Пряме та переносне значення слова.
11. Омоніми. Синоніми.
12. Антоніми. Пароніми.
13. Професійна, діалектна, розмовна лексика.
14. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми).
15. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика.
16. Поняття про фразеологізми.
17. Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова
18. Значущі частини слова. Поняття про префікс, корінь, суфікс, закінчення.
19. Морфологія. Самостійні та службові частини мови.
20. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
21. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти.
22. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній.
23. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові.
24. Кличний відмінок іменників.
25. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
26. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні).
27. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення.
28. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
29. Типи відмінювання кількісних числівників.
30. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.
31. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками.
32. Уживання числівників для позначення часу й дат
33. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників.
34. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

35. Вид дієслова (доконаний і недоконаний).
36. Форми дієслова: відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово.
37. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів.
38. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни.
39. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
40. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу.
41. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.
42. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
43. Дієприслівниковий зворот.
44. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
45. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий.
46. Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямими відмінками іменника.
47. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).
48. Частка як службова частина мови. Правопис часток
49. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.
50. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису.
51. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення
52. Речення як основна синтаксична одиниця.
53. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні.
54. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
55. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення.
56. Означення. Прикладка як різновид означення.
57. Додаток.
58. Обставина.
59. Порівняльний зворот
60. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)
61. Речення з однорідними членами.
62. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.
63. Речення зі звертанням.

64. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення.
65. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені.
66. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.
67. Розділові знаки в ускладненому реченні.
68. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові.
69. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.
70. Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні.
71. Розділові знаки в складносурядному реченні.
72. Складнопідрядне речення: його будова. Головна й підрядна частини.
73. Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні.
74. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові).
75. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.
76. Безсполучникове складне речення.
77. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.
78. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.
79. Пряма й непряма мова.
80. Заміна прямої мови непрямою.
81. Цитата як різновид прямої мови.
82. Діалог.
83. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
84. Стили мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.
85. Види мовленнєвої діяльності. Адресант і адресат мовлення.
86. Монологічне й діалогічне мовлення.
87. Усне й писемне мовлення.
88. Тема й основна думка висловлення. Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність.
89. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми.
90. Способи зв'язку речень у тексті.

до Програми індивідуальної усної співбесіди
з української мови для вступу до ОДАУ в 2024 році

ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ
за результатами індивідуальної усної співбесіди з української мови

СТРУКТУРА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ

- На індивідуальну усну співбесіду вноситься 4 довільних питання із загального переліку питань для індивідуальної усної співбесіди з української мови (додаток 1 до Програми індивідуальної усної співбесіди з української мови для вступу до ОДАУ в 2024 році).
- На підготовку надається 20 хвилин.
- Рейтингова оцінка за відповідь на кожне питання індивідуальної усної співбесіди має максимальний бал – 50 балів.
- Максимальний бал за три відповіді складає – 200 балів.

ЗНАЧЕННЯ РЕЙТИНГОВИХ ОЦІНОК В БАЛАХ
ЗА ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ
ТА ЇХ КРИТЕРІЇ

Оцінка в балах за відповідь на одне запитання	Критерій оцінки
45-50	Відповідь вступника на запитання повна, розгорнута, відображає сукупність усвідомлених знань із дисципліни, аргументовано розкриває основні положення, демонструє знання та розуміння всього матеріалу в повному обсязі, має чітку послідовну, логічну, обґрунтовану структуру, вказує на знання з дисципліни в системі міждисциплінарних зв'язків та здатність вступника самостійно, упевнено і правильно застосовувати знання, вирішуючи практичні завдання, відображає вміле й точне формулювання висновків та узагальнень, має коректне мовне оформлення з використанням сучасної термінології.
35-44	Відповідь вступника на запитання повна, розгорнута, відображає знання та розуміння всього матеріалу з дисципліни загалом, чітко структурована, характеризується послідовним, логічним, обґрунтованим

	викладенням матеріалу з формулюванням висновків та узагальнень, вказує на здатність вступника правильно і без особливих труднощів застосовувати знання, вирішуючи практичні завдання, має коректне мовне оформлення з використанням сучасної термінології, проте містить декілька певних несуттєвих неточностей або незначних помилок.
25-34	Відповідь вступника на запитання недостатньо повна й недостатньо розгорнута, відображає знання та розуміння тільки основного програмового матеріалу з дисципліни в обсязі, який дає змогу застосувати цей матеріал, характеризується спрощеним викладенням матеріалу, містить помилки в розкритті понять та використанні термінів, вказує на певні порушення логіки та послідовності в застосуванні певних знань під час вирішення завдань, відображає потребу в корекції мовного оформлення.
менше 25	Виконання не задовольняє мінімальним критеріям.

- Результат індивідуальної усної співбесіди «Не зараховано» відповідає такій кількості набраних вступником балів – 99 та менше.
- Результат співбесіди «Зараховано» відповідає такій кількості набраних вступником балів – 100 та більше.

Голова предметної (фахової) комісії

Антоніна ХАНЕЦЬКА